

I betragtning af de principielle synspunkter fra patentlovforslaget i sin tid og under hensyntagen til, at de berørte erhverv er af den indstilling, at dansk medicinalindustri nu er stærk nok til at tåle udenlandske opfinderes patentering af *lægemidler* i Danmark, til forholdene i andre europæiske lande, til den principielle målsætning, som Den europæiske Patentkonvention er udtryk for, og endelig under hensyn til, at undtagelsesbestemmelserne under alle omstændigheder må ophæves den dag, EF-Patentkonventionen træder i kraft, indebærer lovforslaget, at forbuddet mod lægemiddelpatenter ophæves ved lovens ikrafttræden, d. v. s. samtidig med Den europæiske Patentkonventions *ikrafttrædelse*.

Med hensyn til *næringsmidler* er forholdet det, at der inden for EF foruden Danmark kun er Luxembourg, som har et forbud mod sådanne patenter. For de andre nordiske lande er forholdet det samme som nævnt ovenfor med hensyn til lægemiddelpatenter.

Som nævnt indledningsvis kan forbehold ikke tages med hensyn til *fremgangsmåder* ved fremstilling af næringsmidler. Erfaringer fra udlandet tyder på, at fremstillingsmetoderne og ikke næringsmidlet som sådant er det væsentligste middel til beskyttelse af opfindelser på dette område. Når derfor forbuddet mod patent på fremstillingsmetoder forsvinder ved Danmarks eventuelle ratifikation af den europæiske konvention, er det kun et lille skridt videre også at ophæve undtagelsen for selve næringsmidlet.

På hjemmemarkedet må det antages, at dansk landbrug og levnedsmiddelindustri er i stand til at tage konkurrencen op med konkurrenter fra udlandet, og på eksportmarkederne inden for EF kan dansk landbrug som nævnt praktisk taget overalt få patent på næringsmidler og fremstillingsmetoder for disse.

Det foreslås derfor i lovforslaget, at forbuddet mod næringsmiddelpatenter og fremgangsmåder for tilvirkning heraf ophæves.

Til § 75.

I paragraffens *stk. 1* gives en definition af udtrykket »europæisk patent«. Herved forstås et patent, der er meddelt af Den europæiske Patentmyndighed i henhold til den i München den 5. oktober 1973 indgæede europæiske patentkonvention. Ved europæisk patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

En eventuel dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil medføre, at der kan

meddeles europæiske patenter for Danmark. En bestemmelse herom er indeholdt i *stk. 2*.

I overensstemmelse med konventionens artikler 75–77 bestemmes det i paragraffens *stk. 3*, at ansøgning om europæisk patent skal indleveres til Den europæiske Patentmyndighed. Der gælder dog særlige bestemmelser for indlevering af ansøgninger for de i § 70 nævnte opfindelser, der vedrører krigsmateriel. Disse bestemmelser findes i lov nr. 18 af 27. januar 1960 om hemmelige patenter, som ændret ved lov nr. 215 af 31. maj 1968, og som ved et særligt lovforslag foreslås ændret samtidig med patentloven. En ansøgning om europæisk patent kan dog også indleveres til patentmyndigheden, der videresender den til Den europæiske Patentmyndighed. Det bestemmes endvidere, at en udskilt europæisk ansøgning, som omhandles i konventionens artikel 76, skal indleveres direkte til Den europæiske Patentmyndighed.

Adgangen til at indlevere en europæisk patentansøgning til patentmyndigheden står åben for alle og gælder, uanset om ansøgningen omfatter Danmark eller ej. Konventionen fastsætter frister for patentmyndighedens videresendelse af den europæiske patentansøgning til Den europæiske Patentmyndighed. Overholdes disse frister ikke, anses ansøgningen for tilbagetaget, men ansøgeren får mulighed for at konvertere ansøgningen til en national ansøgning, jfr. § 89.

Stk. 4 har sin begrund i reglen i konventionens artikel 72.

I paragraffens *stk. 5* bestemmes det, at §§ 76–92 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark, og som ikke angår et fællesskabspatent.

De omhandlede paragraffer indeholder de regler, som er nødvendige, for at et europæisk patent for Danmark og en europæisk patentansøgning, der omfatter Danmark, skal få retsvirkning her i landet. Hvis der ved en europæisk patentansøgning søges fællesskabspatent, gælder bestemmelserne i kapitel XI dog kun i begrænset omfang, jfr. bemærkningerne til §§ 93–98.

Til § 76.

Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikel 97, *stk. 4*, og artikel 2. Ifølge sidstnævnte bestemmelse skal et europæisk patent i hver af de kontraherende stater have samme virkning som et nationalt patent meddelt af vedkommende stat, medmindre konventionen bestemmer andet.

Konventionen giver de kontraherende stater mulighed for i deres nationale lovgivning at stille